

enable the modeling of real-life situations in a safe environment, allow students to practice interpersonal interactions, develop empathy, cooperation, self-control, and moral behavior. It is generalized that the effective use of role-playing games requires methodical planning, a gradual complication of game scenarios, and progressive expansion of role repertoires. It is assumed that the implementation of role-playing games in the upbringing process of primary school students becomes effective if: game scenarios are built on the principle "I in the given situation" and gradually evolve from simple to complex roles; activities are based on subject-subject interaction between teacher and students, ensuring democratic and partnership relations; the educational environment provides opportunities for the development of social-emotional competencies and value-based orientations; students' creative activity is focused on modeling responsible behavior, moral decision-making, and cooperation within the group; thematic role-playing projects and educational events are organized to consolidate socially significant skills.

Conclusion. *The use of role-playing games in primary school education transforms students from passive recipients of information into active participants in their own social and moral development. Such games stimulate emotional engagement, develop social and communicative skills, foster moral reasoning, and promote positive interpersonal interactions. Role-playing games thus serve as an effective integrative tool for combining learning, socialization, and the cultivation of personal values in younger students.*

Key words: *role-playing games, educational and game technologies, game activities, primary classes, students, primary education, educational work.*

УДК 378.147

Анатолій Конох

Запорізький національний університет
ORCID ID 0000-0003-4283-9317

Наталія Маковецька

Запорізький національний університет
ORCID ID 0000-0003-3735-2205

Олена Конох

Запорізький національний університет
ORCID ID 0000-0002-8970-0817
DOI 10.24139/2312-5993/2025.03/389-399

ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ МАСОВИХ ЗАХОДІВ В УМОВАХ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ

Стаття присвячена висвітленню теоретичних засад формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури у закладах вищої освіти в умовах змішаного навчання. Проведений аналіз наукових праць, присвячених формуванню управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури, свідчить про те, що ця проблема як у теоретичному, так і в методологічному аспектах досліджена недостатньо. Зазначено, що науковці розглядали різні аспекти професійної компетентності та культури майбутніх фахівців фізичної культури, проблему формування управлінської компетентності. Досліджуються поняття компетентність, компетенція, професійна компетентність, управлінська компетентність, управлінська

компетентність фахівців фізичної культури, а також з'ясується сучасний стан їх сформованості. Встановлено, що управлінська компетентність майбутнього фахівця фізичної культури – це сукупність компетенцій, які охоплюють систему знань основ теорії управління. Щоб фахівець не тільки мав управлінську компетентність, але й міг би її застосовувати у своїй професійній діяльності, необхідно забезпечити розширення меж професійної підготовки у сфері фахівців фізичної культури, ґрунтуючись на передових підходах у навчанні та нових освітніх стандартах. Доведено, що майбутня професійна діяльність фахівців фізичної культури, а фактично і управлінська компетентність передбачає, що під час професійної підготовки необхідно її сформувати, що дозволить більш ефективно використовувати творчий та інтелектуальний потенціал в теперішніх ринкових умовах, виконуючи професійні функції на фоні високого рівня ділових і особистісних якостей, в керуванні процесами та людьми. Автор наголошує, що розвиток сфери фізичної культури в сучасних ринкових умовах неможливий без фахово підготовлених, компетентних фахівців-управлінців фахівців фізичної культури. Встановлено, що формування управлінської компетентності майбутнього фахівця фізичної культури у процесі фахової підготовки має базуватися на загальнолюдських цінностях, комплексному компетентністному підході та професійній компетенції майбутнього фахівця, необхідних під час роботи в умовах змішаного навчання.

Ключові слова: *управлінська компетентність, фахівці фізичної культури, заклад вищої освіти, умови змішаного навчання.*

Постановка проблеми. Сучасні соціально-економічні перетворення, інтенсивна цифровізація освіти та зростання вимог до якості підготовки фахівців фізичної культури обумовлюють необхідність формування у майбутніх спеціалістів не лише професійних, а й управлінських компетентностей. Успішне виконання професійних обов'язків у спортивно-оздоровчій та освітній діяльності потребує від фахівця фізичної культури здатності ефективно планувати, організовувати, координувати та контролювати роботу колективу, приймати управлінські рішення в умовах динамічних змін. Сучасні фахівці фізичної культури у переважній більшості є висококваліфікованими фахівцями, але багатьом з них бракує певних управлінських навичок, що призводить до неефективного управління, неготовності попереджувати й вирішувати складні завдання, що виникають в процесі професійної діяльності. Водночас перехід закладів вищої освіти на змішану форму навчання створює нові виклики та можливості для удосконалення освітнього процесу. Поєднання очних та дистанційних форматів дає змогу інтегрувати інноваційні педагогічні технології, сприяючи розвитку самостійності студентів та підвищенню рівня їхньої управлінської компетентності. Проте в Україні досі бракує науково обґрунтованих моделей і методик, що поєднують специфіку професійної підготовки фахівців фізичної культури та вимоги змішаного навчання.

Отже, високий рівень управлінської компетентності є однією з умовою подальшого професіонального розвитку та успішної діяльності майбутнього фахівця фізичної культури. Дослідження процесу розвитку управлінської компетентності здобувачів вищої освіти під час навчання є актуальною проблемою та одним з головних факторів забезпечення розвитку сфери фізичної культури.

Аналіз попередніх досліджень засвідчив, що проблематика формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури розглядається у контексті компетентнісного підходу та модернізації освітнього процесу в умовах цифровізації та змішаного навчання.

Вітчизняні дослідження зосереджені на визначенні сутності та структури управлінської компетентності. В своїй роботі (Криштанович, 2018) пропонує розглядати управлінську компетентність як багатоконпонентне утворення, до складу якого входять соціально-особистісна, освітня, аналітична, комунікативна, інформаційна та інші компетенції. Дослідниця наголошує на важливості формування цих складових у процесі професійної підготовки майбутніх педагогів і тренерів.

Вчені (О. Ажиппо та О. Корольова, 2020), розробили технологію формування управлінської компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури, яка передбачає створення матриці компетентностей та застосування активних методів навчання, спрямованих на розвиток лідерства, генерацію ідей, вирішення управлінських проблем і комунікативних умінь.

У своїй роботі Н. Нагорна (2012), робить акцент на педагогічних умовах, що забезпечують ефективність формування управлінської компетентності. Серед ключових умов він виділяє мотиваційно-ціннісну спрямованість освітнього процесу, практикоорієнтованість змісту підготовки та використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій.

Зарубіжні науковці D. Garrison, N. Vaughan (2013), розглядають управлінську компетентність крізь призму концепції Competency-Based Education (CBE), яка орієнтована на кінцевий результат навчання, демонстрацію здобутих знань і вмінь у практичній діяльності, індивідуалізацію освітньої траєкторії та безперервний зворотний зв'язок. У межах цієї парадигми управлінські навички розвиваються у взаємозв'язку з професійними, що особливо актуально для сфери фізичної культури, де управління командою чи спортивним заходом тісно інтегроване з фаховою компетентністю. Паралельно у міжнародній

педагогічній науці активно досліджується *blended learning* (змішане навчання), як ефективна форма організації освітнього процесу. Воно забезпечує вищу результативність порівняно з традиційними форматами, дозволяє поєднувати переваги очного та дистанційного навчання, підвищує самостійність і відповідальність студентів. Для підготовки майбутніх фахівців фізичної культури ця модель відкриває можливості інтеграції інтерактивних онлайн-ресурсів, симуляцій та віртуальних тренінгів з реальними практичними завданнями.

Проведений аналіз наукової літератури дає підставу констатувати, що проблемі формування управлінської компетенції не було приділено достатньої уваги, але необхідність ефективної системи підготовки фахівців зумовлена також реформуванням галузі фізичної культури. Сучасні погляди на ефективність професійної діяльності керівників підприємств, державних установ і спортивних організацій, закладів вищої освіти звертаються до найбільш глибокого вивчення питань, які перебувають у площині виробничих відносин, підвищення ефективності праці та її продуктивності, мотивації та стимулювання працівників, урегулюванням людських взаємовідносин. Все це свідчить, що цілісної концепції у зазначеному напрямі ще не розроблено, немає також наукових праць, які б комплексно висвітлювали питання формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури в умовах змішаного навчання. Таким чином, аналіз наукових джерел засвідчує, що формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури в умовах змішаного навчання є перспективним і недостатньо розробленим напрямом. Системний підхід до цієї проблеми потребує інтеграції сучасних педагогічних технологій, компетентнісного підходу та специфіки професійної діяльності у сфері фізичної культури.

Наукова новизна роботи полягає в обґрунтуванні та розробленні моделі формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури в умовах змішаного навчання, яка інтегрує сучасні цифрові освітні технології та педагогічні умови, спрямовані на розвиток управлінських умінь. Запропонований підхід враховує специфіку професійної діяльності у сфері фізичної культури, забезпечує поєднання теоретичної, практичної та проектної роботи студентів, а також створює можливості для адаптації освітнього процесу до вимог ринку праці.

Метою статті є обґрунтування теоретичних засад формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури у

зкладах вищої освіти в умовах змішаного навчання з урахуванням сучасних вимог ринку праці та цифровізації освітнього середовища.

Завдання дослідження:

1. Проаналізувати науково-методичні підходи до визначення сутності та структури управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури.

2. Визначити особливості організації освітнього процесу у закладах вищої освіти в умовах змішаного навчання та їх вплив на формування управлінських умінь.

3. Експериментально перевірити ефективність запропонованої моделі та педагогічних умов її реалізації.

4. Узагальнити результати дослідження та визначити перспективи вдосконалення процесу підготовки майбутніх фахівців фізичної культури.

Методи дослідження. Для досягнення поставленої мети використано комплекс взаємопов'язаних методів, а саме: аналіз, синтез, узагальнення і зіставлення наукової інформації з проблеми дослідження, спеціальної й навчально-методичної літератури та інтернет джерел.

Виклад основного матеріалу. Сучасний етап розвитку фізичної культури зумовлює нові вимоги до її кадрового забезпечення. На думку науковців, розвиток управлінської компетентності фахівців фізичної культури є складним, багатостороннім процесом. Адже щоб стати висококваліфікованим управлінцем у сфері фізичної культури, фахівцю спортивної організації під час управління необхідно знати і володіти усіма аспектами психолого-педагогічних наук, соціологічних, культурологічних, а також бути компетентним у різних галузях науки. Поняття «компетентність» (лат. *competens* – відповідний, здібний) означає коло повноважень будь-якої посадової особи чи органу; володіння знаннями, досвідом у певній галузі.

За Великим тлумачним словником сучасної української мови: компетенція – гарна обізнаність із чим-небудь; коло повноважень певної організації або особи (2002).

У різних наукових працях, терміни компетенція і компетентність досить часто вживаються як синоніми, у інших розмежовуються.

На думку В. Калініна (2005), така невідповідність виникла в наслідок неточного перекладу рекомендацій Ради Європи, коли англійське «*competency*» помилково перекладалося на співзвучне компетенція.

Причиною цього є відповідність двох українських еквівалентів: компетенція і компетентність, одному англійському – competency(e).

Як визначає М. Головань (2011), в англомовних джерелах застосовується також слово «competency», яке має ті самі значення, що й «competence». Крім того, на основі аналізу етимологічної інформації тлумачного словника, «competency» походить від латинського *competentia*, а це означає, що його потрібно перекладати як «компетенція».

На думку Н. Бібік (2004), однією з причин не точний переклад з іноземної мови: «запозичення термінології із зарубіжних видань через неточність перекладу внесло безліч непорозумінь у з'ясуванні явищ, які ... не є новими ні для української термінолексичної традиції, ні для педагогічної дійсності».

На основі аналізу наукової літератури, розглянемо основні підходи до трактування понять «компетенція» та «компетентність». Так, під поняттям «компетенція» О. Кучай (2009), розуміє: сукупність взаємозалежних якостей особистості (знання, уміння, навички, способи діяльності), що задаються до певного кола предметів і процесів та необхідних для якісної, продуктивної діяльності щодо них; М. Головань (2011), інтегративне поняття, що містить такі аспекти: готовність до ціле покликання; готовність до оцінювання, готовність до дії, готовність до рефлексії; деяка відчужена, наперед задана вимога до підготовки особи (властивості або якості, потенційні здатності особи), наперед задана вимога щодо знань та досвіду діяльності у певній сфері.

На думку В. Калініна (2005), компетентність є більш широке поняття, яке характеризує і визначає рівень професіоналізму особистості, а її досягнення відбувається через здобуття необхідних компетенцій, що складають мету професійної підготовки фахівця. Іншої думки М. Головань (2011), який стверджує, що поняття «компетенції» пов'язане зі змістом сфери діяльності, а «компетентність» завжди стосується особи, характеризує її здатність якісно виконувати певну роботу. Ці поняття «знаходяться у різних площинах».

Значно широкіше визначення поняття «компетентність» подає І. Зязюн (2005), який розкриває його в соціально-педагогічному контексті та вважає, що «компетентність як екзистенціальна властивість людини є продуктом власної життєтворчої активності людини, ініційованої процесом освіти».

В контексті нашого дослідження, для нас цікавить структура професійної компетентності фахівця фізичної культури, адже в міру просування керівника кар'єрними сходинками в організації потреба в технічних навичках зменшується, а значення людських та концептуальних навичок, навпаки, зростає.

Дослідники В. Носков, А. Кальянов, О. Єфросініна (2011), зазначають, що вершиною професійної майстерності як творчої самореалізації особистості є професіоналізм фахівця. Переважаючими факторами професіоналізму управління вченими визначено знання, що дозволяє розпізнавати проблеми та знаходити способи їх вирішення; досвід управлінської діяльності як комплекс знань і навичок, набутих у процесі практичної діяльності методом проб і помилок, оцінювання та усвідомлення успіху, аналізу результатів, зокрема й недоліків; мистецтво управління, тобто здатність співпраці з людьми, узгодження їхньої діяльності; уміння налагоджувати комунікативні зв'язки і формувати позитивні стосунки в колективі.

Щодо поняття «управлінська компетентність фахівців», то, на нашу думку, управління як процес це сукупність дій фахівця, яка призводить до отримання бажаного результату – поставленої мети.

З метою визначення вихідного рівня сформованості управлінської компетентності студентів проведено дослідження, констатувальний етап якого показав, що переважна більшість здобувачів перебувають на середньому або низькому рівні сформованості управлінської компетентності. Зокрема, за критерієм когнітивної підготовленості лише 20,3% респондентів продемонстрували високий рівень знань з основ менеджменту, організації спортивно-масових заходів та педагогічного управління. Операційно-діяльнісний компонент виявився сформованим на високому рівні у 15,6 % студентів, тоді як більшість (61,4 %) продемонструвала фрагментарні навички планування та координації діяльності. Мотиваційно-ціннісний компонент мав кращі показники – 42,2 % опитаних показали високу внутрішню мотивацію до управлінської діяльності, проте у 23,7 % вона була недостатньо вираженою.

Після впровадження моделі, яка включає чотири взаємопов'язані блоки: цільовий (визначає мету та завдання формування управлінської компетентності у студентів), змістовий, який передбачає інтеграцію навчальних дисциплін управлінського циклу (менеджмент у фізичній культурі, організація спортивно-масових заходів, основи лідерства) з практичними тренінгами та проєктними завданнями), процесуальний

(реалізується через поєднання очних лекцій та семінарів із дистанційними модулями, вебінарами, відеосимуляціями та використанням освітніх платформ (Google Classroom, Moodle), результативний (передбачає критерії та показники оцінки сформованості компетентності, а також моніторинг її динаміки) в експериментальній групі спостерігалось статистично значуще зростання показників за всіма компонентами управлінської компетентності. У контрольній групі зміни були незначними та статистично недостовірними ($p > 0,05$). Позитивна динаміка в експериментальній групі підтверджує ефективність поєднання традиційних і дистанційних форм роботи, що відповідає концепції *blended learning*, обґрунтованої D. Garrison, N. Vaughan (2013). Практикоорієнтовані завдання та використання цифрових технологій як педагогічних умов корелюють із рекомендаціями О. Ажиппо та О. Корольової (2020), щодо розвитку лідерських та організаційних умінь через активні методи навчання. Отримані результати підтвердили необхідність розроблення комплексної моделі, здатної інтегрувати управлінський компонент у професійну підготовку з урахуванням умов змішаного навчання.

Аналіз наукових праць вчених дозволяє зробити висновок, що майбутня діяльність фахівця фізичної культури, а фактично і управлінська компетентність передбачає, що під час професійної підготовки її необхідно сформування, що дозволить більш ефективно використовувати творчий, фізичний та інтелектуальний потенціал в теперішніх умовах праці, виконуючи професійні функції на фоні високого рівня ділових і особистісних якостей, в керуванні процесами та людьми.

Отже, управлінську компетентність майбутніх фахівців фізичної культури, розглядаємо як динамічну систему взаємопов'язаних цілей, змісту, методів і форм управління, що формують системність мислення, адекватну реакцію на виникаючу проблему та прийняття рішення для її усунення або ліквідації наслідків та забезпечує ефективну реалізацію управління навчально-виховним і виробничим процесами в закладах вищої освіти. Вона є невід'ємним компонентом їх професійно-педагогічної та фізкультурно-оздоровчої діяльності. Саме тому зміст професійної підготовки майбутніх фахівців фізичної культури має бути спрямований на формування в них управлінської компетентності.

Висновки. Проведене дослідження дозволило встановити, що формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури у закладах вищої освіти до організації масових заходів в

умовах змішаного навчання є ефективним за умови поєднання традиційних аудиторних форм із використанням цифрових платформ, інтерактивних технологій та індивідуально-орієнтованих завдань.

Визначено, що вихідний рівень управлінської компетентності значної частини здобувачів характеризувався недостатньою сформованістю організаційних, комунікативних та аналітичних умінь. Запропонована модель, що включає цільовий, змістовий, процесуальний та результативний компоненти, сприяла значному зростанню показників у здобувачів експериментальної групи порівняно з контрольною. Здобувачі експериментальної групи продемонстрували вищу здатність до самостійного прийняття управлінських рішень, кращу адаптацію до змінних умов роботи та більш високий рівень цифрової грамотності, що є критично важливим у сучасних умовах ринку праці. Таким чином, розроблена та апробована модель може бути рекомендована для широкого впровадження у практику підготовки майбутніх фахівців фізичної культури в закладах вищої освіти України.

В ході подальшого дослідження передбачається дослідити ґрунтовному вивченню мотиваційних факторів і психологічних бар'єрів у процесі формування управлінської компетентності майбутніх фахівців фізичної культури до організації масових заходів в умовах змішаного навчання.

ЛІТЕРАТУРА

- Ажиппо, О., Корольова, О. (2020). Технологія формування управлінської компетентності майбутніх менеджерів фізичної культури. *Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту*, (5), 4–10. URL: <https://journals.urau.ua/index.php/1991-0177/article/view/217226>. (Azhippo, O., Koroleva, O. (2020). Technology for the formation of managerial competence of future physical education managers. *Pedagogy, Psychology and Medical and Biological Problems of Physical Education and Sports*, (5), 4–10. URL: <https://journals.urau.ua/index.php/1991-0177/article/view/217226>).
- Бібік, Н.В. (2004). Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз. *Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики*. Київ: «К.І.С.», сс. 45-50. (Bibik, N.V. (2004). Competency approach: reflective analysis. *Competency approach in modern education: world experience and Ukrainian prospects: Library of educational policy*. Kyiv: «K.I.S.», pp. 45-50).
- Великий тлумачний словник сучасної української мови* (2002). Київ: Ірпін: ВТФ «Перун». (*The Great Explanatory Dictionary of the Modern Ukrainian Language* (2002). Kyiv: Irpin: VTF «Perun»).
- Головань, М.С. (2011). Компетенція та компетентність: порівняльний аналіз понять. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*, 8 (Golovan, M.S.

- (2011). Competence and competence: comparative analysis of concepts. *Pedagogical sciences: theory, history, innovative technologies*, 8).
- Зязюн, І.А. (2005). Філософія поступу і прогнозу освітньої системи. *Педагогічна майстерність: проблеми, пошуки, перспективи*: монографія. Київ: РВВ ГДПУ. С. 10-18. (Zyazyun, I.A. (2005). Philosophy of progress and forecast of the educational system. *Pedagogical mastery: problems, searches, prospects*: monograph. Kyiv: RVV GSPU. pp. 10-18.
- Калінін, В.О. (2005). *Формування професійної компетентності майбутнього вчителя іноземної мови засобами діалогу культур* (автореф. дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти»). Житомир. (Kalinin, V.O. (2005). *Formation of professional competence of a future foreign language teacher by means of cultural dialogue* (author's abstract of the dissertation for the degree of candidate of pedagogical sciences: 13.00.04 «Theory and methodology of professional education»). Zhytomyr.).
- Конох, О., Маковецька, Н., Конох, А. (2021). Управлінська компетентність майбутніх фахівців фізичної культури і спорту: сутність та шляхи формування. *Збірник наукових праць Запорізького національного університету. Серія: Фізичне виховання та спорт*, (1). URL: <https://journalsofznu.zp.ua/index.php/sport/article/view/2649>. (Konokh, O., Makovetska, N., Konokh, A. (2021). Management competence of future specialists in physical culture and sports: essence and ways of formation. *Collection of scientific papers of Zaporizhia National University. Series: Physical education and sports*, (1). 45–52). URL: <https://journalsofznu.zp.ua/index.php/sport/article/view/2649>.
- Криштанович, М. Ф. (2018). Формування управлінської компетентності майбутніх учителів у процесі професійної підготовки. *Вісник Національного університету оборони України*, (2), 143–149. URL: <http://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/23985>. (Kryshtanovich, M. F. (2018). Formation of managerial competence of future teachers in the process of professional training. *Bulletin of the National University of Defense of Ukraine*, (2).
- Кучай, О.В. (2009). Компетенція і компетентність – відображення цілісності та інтеграційної суті результату освіти. *Рідна школа*, 11, 44-48. (Kuchai, O.V. (2009). Competence and competence – reflection of the integrity and integration essence of the educational result. *Native school*, 11).
- Нагорна, Н.В. (2012). Формування у студентів понять компетентності й компетенції. *Виховання і культура*, 1-2, 266-268. (Nagorna, N.V. (2012.) Formation of students' concepts of competence and competence. *Education and Culture*, 12).
- Носков, В. (2011). Компетентність як складова підготовки фахівців у гуманітарному вищому навчальному закладі. *Український центр політичного менеджменту*. URL: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent>. (Noskov, V. (2011). Competence as a component of training specialists in a humanitarian higher educational institution. *Ukrainian Center for Political Management*). URL: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent>.
- Garrison, D. R., Vaughan, N. D. (2013). *Blended learning in higher education: Framework, principles, and guidelines*. San Francisco: Jossey-Bass. 245 p.
- Graham, C. R. (2013). Emerging practice and research in blended learning. In M. G. Moore (Ed.), *Handbook of distance education*. pp. 333–350. New York: Routledge.

SUMMARY

Konokh Anatoliy, Makovetska Natalia, Konokh Olena. Formation of managerial competence of future physical education specialists in higher education institutions for organizing mass events in blended learning.

The article is devoted to highlighting the theoretical foundations of the formation of managerial competence of future physical culture specialists in higher education institutions in the conditions of blended learning. The analysis of scientific works devoted to the formation of managerial competence of future physical culture specialists indicates that this problem has not been sufficiently studied both in theoretical and methodological aspects. It is noted that scientists have considered various aspects of professional competence and culture of future physical culture specialists, the problem of the formation of managerial competence. The concepts of competence, competence, professional competence, managerial competence, managerial competence of physical culture specialists are studied, and the current state of their formation is also clarified. It is established that the managerial competence of a future physical culture specialist is a set of competencies that cover the system of knowledge of the basics of management theory. In order for a specialist not only to have managerial competence, but also to be able to apply it in his professional activity, it is necessary to ensure the expansion of the boundaries of professional training in the field of physical culture specialists, based on advanced approaches in training and new educational standards. It is proved that the future professional activity of physical culture specialists, and in fact, managerial competence, implies that it must be formed during professional training, which will allow more effectively using creative and intellectual potential in current market conditions, performing professional functions against the background of a high level of business and personal qualities, in managing processes and people. The author emphasizes that the development of the field of physical culture in modern market conditions is impossible without professionally trained, competent managers of physical culture specialists. It has been established that the formation of managerial competence of a future physical education specialist in the process of professional training should be based on universal human values, a comprehensive competency-based approach and professional competence of the future specialist, necessary when working in a blended learning environment.

Key words: managerial competence, physical education specialists, higher education institution, blended learning conditions.

УДК 378

Ігор Кравченко

Сумський державний педагогічний університет імені А. С. Макаренка

ORCID ID 0000-0003-3125-2131

DOI 10.24139/2312-5993/2025.03/399-409

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ УРОКІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

У статті розглянуті особливості організації та проведення дистанційних уроків фізичної культури. Виокремлені основні та обов'язкові структурні елементи дистанційного уроку фізичної культури, визначена орієнтовна структура дистанційного уроку фізичної культури та надані рекомендації щодо оцінювання під час проведення дистанційного уроку фізичної культури.